

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg forstod ikke rigtig hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål om sundhedstallene, for det er da uomtvisteligt, at der er kommet flere læger i arbejde, der er kommet flere sygeplejersker i arbejde. Der sker altså meget på det område. Det giver mig nemlig anledning til også at svare hr. Søren Søndergaard på det, hr. Søren Søndergaard ikke ville svare på, da han stod heroppe. 70.000 flere operationer er der kommet igennem vores sundhedsvæsen på grund af regeringens initiativer. Ventelisterne er afkortet. Så der er i den grad sket noget på det her område.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, ikke desto mindre er nettotallet 4.400 mindre i sundhedssektoren, sådan som det er blevet forelagt også tidligere i dag. Derfor er jeg nødt til at spørge, hvorfor man ikke erkender den situation. Hvis man skal være ærlig over for hinanden, så skal man også fortælle, hvad der er sandheden. Derfor er jeg også interesseret i at vide, hvad det er for 14.400, der er blevet ansat mere i den offentlige administration.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg forstår ikke rigtig spørgsmålet om de 14.400 ekstra i administrationen. Det er ikke et tal, jeg har, og derfor kan jeg ikke kommentere det på nuværende tidspunkt. Men lad os så dyrke det i udvalgsarbejdet – nå nej, det bliver der jo ikke i en forespørgsel, så må vi måske have ministeren til at svare på det. Det er ikke et tal, jeg kender. Jeg er ikke bekendt med de der 14.400. Jeg ved ikke, hvor hr. Ole Vagn Christensen har det fra.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det er jo rigtig, at der er blevet flyttet en masse ressourcer over i sundhedssektoren, så folk kan blive opereret hurtigere. Men folk bliver jo ikke raske af at blive opereret. Efter en operation kommer der efterbehandling, og så skal folk genoptrænes osv., og så er den periode, hvor folk venter, bare flyttet. Tiden, før folk igen er i stand til at føle sig raske, er bare blevet udsat. Så jeg synes mildest talt ikke, det er et særlig godt eksempel, som hr. Vibjerg bringer frem.

Men det korte af det lange i det er, at vi nu har fået konstateret, at o.k., der er 170.000 officielle arbejdsløse. Det er betydelig flere, end da rege-

ringen tog over. Årsagerne kan jo sådan set være lige gyldige. Så er der 75.000 i aktivering, der er 30.000 andre arbejdsmarkedssparate kontant-hjælpsmodtagere, og så er der 400.000, der af den ene eller den anden grund er udstødt af arbejdsmarkedet.

Der er massevis af folk, som burde kunne tage fat. Tror hr. Vibjerg ikke, det er lidt underligt for folk, der ligger på et hospital, hvor der ikke bliver gjort ordentlig rent, eller er på en daginstitution, hvor der ikke er personale nok, eller er blandt ældre, hvor der ikke er nok hjemmehjælp, at man ikke kan bruge nogle af de her mennesker til at løse de nødvendige opgaver? Hvorfor vil regeringen ikke være med til det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu tror jeg nok, at det menneske, der trænger til at få en operation, få et nyt knæ f.eks., få en ny hofte, føler, at vedkommende bliver rask, når det bliver foretaget. Så operationer er da i høj grad med til at gøre folk raske. Hvorfor skulle man ellers opereres, hvis ikke det var for at blive rask, eller i hvert fald for at få fjernet smerter, eller hvad det nu kan være? Så selvfølgelig har det en effekt for borgerne.

Det er samtidig også med til at sikre, at man hurtigere kommer tilbage på arbejdsmarkedet, når man kommer hurtigere igennem sundhedssystemet. Det har også været en væsentlig parameter, at man ikke skal gå og være syg, gå og vente så længe på at blive behandlet, at man bliver helt udstødt af arbejdsmarkedet. Vi har jo oplevet så mange eksempler på, at man går og venter, og man går og venter, og så ender det med, at man er kommet så langt væk fra arbejdsmarkedet, at man ikke kommer tilbage i ordinær beskæftigelse, og så bliver ulykken jo dobbelt.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For helt kort at illustrere min pointe, så nytter det jo ikke noget, at man bliver opereret for kræft, hvis man skal vente på kemoterapien. Sådan er det. Behandlingerne hænger jo sammen, og der er det ikke bare selve operationen, der er vigtig. Det synes jeg at Venstre ikke vil erkende, men det erkender folk jo, når de oplever det udeomkring.

Det er muligt, at Venstre kan få bildt nogle det ind, der ikke selv har været igennem det,